

РЕШЕНИЕ

№ 5970

гр. София, 10.10.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 29.09.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **8497** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез В. Х. Б., в качеството му на управител, срещу Ревизионен акт № [ЕГН] от 18.04.2013., издаден от Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1285/24.07.2013г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място].

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт, в частта на определеното задължение за корпоративен данък за 2009 г. Сочи се, че на основание сключени договори жалбоподателят е осъществявал услуги за чуждестранни дружества по събиране на информация за футболисти, проучване на спортно технически показатели, предоставяне на контакти и т.н., за което е използвал подизпълнител – С. К. С. С Л.. Твърди се, че с РА не е констатирано нарушение на счетоводното законодателство, а разходите за външни услуги са отразени по сметка 602, по която са отчетени и преводите към С. К. С. С Л.. Соци се, че всички плащания по сключените договори са извършени по банков път и са надлежно осчетоводени от [фирма]. Твърди се, че реалното изпълнение на доставките е доказано в хода на ревизията по несъмнен начин. Искане се от съда да отмени оспорения РА. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Т., която моли съда да уважи жалбата и претендира присъждане на разноските по делото.

Ответната страна – директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място], чрез

процесуалния представител юрк. П., излага подробни доводи за законосъобразност на РА в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки и моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1207877 от 26.10.2012., издадена от В. С. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., изменена със ЗВР № 1300935 от 31.01.2013 г., издадена от К. Л. Г., и.д. началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № РД-01-1358#12 от 01.11.2012., издадена от директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията на дружеството по ЗКПО за отделните периоди от 01.01.2008 г. до 31.12.2009 г. Издателят на ЗВР № 1207877 от 26.10.2012 г. е упълномощен със заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП - С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1300935 от 15.03.2013 г., връчен на упълномощено лице на 20.03.2013 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното лице не е подало писмено възражение срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство Ревизионен акт № [ЕГН] от 18.04.2013., издаден от Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., упълномощена със заповед за определяне на компетентен орган № К 1300935/15.05.2012 г., издадена от К. Л. Г., и.д. началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С.. С РА са определени задължения за довносяне в общ размер на 57 626,59 лв., в т. ч. корпоративен данък за 2009 г. в размер на 43 839,00 лв. и лихви за забава в размер на 13 787,59 лв.

Р. акт е връчен на упълномощено лице на 08.05.2013 г. Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК до директора на дирекция „ОДОП” – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП С. град на 21.05.2012 г. С решение № 1285/24.07.2013г., постановено от директора на дирекция ОДОП в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, РА е потвърден с оспорената част.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка.

Допусната и изслушана е съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като обективно, компетентно изготвена, съдържаща подробен отговор на поставените задачи и неоспорена от страните по делото.

Жалбата до АССГ е подадена чрез ответния административен орган на 13.08.2013 г. - в срока по чл. 156, ал. 5 ДОПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 1300935/15.05.2012 г., издадена от К. Л. Г., и.д. началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., Ц. Г. Р. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., е определена за

компетентен орган по издаване на ревизионен акт на [фирма]. Ревизията е възложена от компетентен орган по смисъла на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, а обжалваният РА е издаден в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК. При издаването на оспорения РА не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Установява се, че за 2009 г. [фирма] е подало годишна данъчна декларация /Г./, с която е деклариран положителен финансов резултат за данъчно преобразуване в размер на 22 116,56 лв. и финансов резултат след данъчното преобразуване – положителен, в размер на 22 116,56 лв.

В хода на ревизионното производство са представени от жалбоподателя следните договори: - Договор от 23.01.2008 г./стр.38/ – съгласно който, изпълнителят [фирма] извършва: „1. Организиране семинари, пътувания и представяния на български футболисти, с цел предложения за трансфериране към Английския и Шотландския футболен пазар по време на Я. /2008/ трансферен прозорец. Превод и легализация на документи свързани с евентуални трансфери както и подпомагане работата в целия трансферен процес по време на Я. трансферен прозорец /2008/.”. Цената за услугите по т.1 е 50 000 Е. /97791,50 лева/ и плащането е в срок до 15.02.2008 г. 2. „Организиране на представителни мероприятия с български клубове. Организиране на семинари с ключови представители на български клубове. Подпомагане на сключването на договори между български и английски клубове с цел трансфер на млади професионални играчи. Н. на информация за млади професионални играчи, които да бъдат представени на английски пазар”. Договорената стойност на услугите по т.2 е 45 000 Е. /88012,35 лева/ и плащането е в срок до 28.02.2008 г. Във връзка с договора жалбоподателят е издал фактури № 0...1/12.06.2008 г., № 0...2/13.06.2008 г. Съгласно констатациите на съдебно-счетоводната експертиза, приета по делото, тези фактури са отразени в счетоводството на дружеството през 2009 г. и са начислени приходи от услуги в общ размер на 95 000 евро. Вземите счетоводни операции са подробно описани в заключението на вещото лице.

- Консултантски договор от 03.09.2008 г. /стр. 46/, съгласно който [фирма] се съгласява да предостави консултантски услуги на „П. П. И. Л.”: „скаутство /следене/, докладване /отчитане/, хостинг /провеждане, домакинство/ и транспорт относно предложените /придобитите/ български и румънски играчи, предназначени за английския и шотландския футболни пазари. За периода – септември 2008 г. до септември 2009 г.” – заплащането съгласно т.2 е в размер на 90 000 британски лири, като сумата е дължима до 19 октомври 2008 г. Във връзка с договора от [фирма] е издадена фактура № 0...2/ 08.10.2009 г. и дебитно известие към фактура № 2/ 17.11.2009 г. с основание - грешно заведена валута на стойност 53 900,00 лв. Съгласно експертизата в счетоводството на дружеството през 2009 г. са начислени приходи от услуги в размер на 176 024,70 лв. (90000 G.), която сума е постъпила по разплащателна сметка на [фирма] в търговска банка.

- Договор от 15.12.2008 г. /стр.43/, съгласно който [фирма] предоставя следните услуги на „П. П. И. Л.”: „скаутство /следене/, докладване /отчитане/, хостинг /провеждане, домакинство/ и транспорт относно предложените /придобитите/ словашки и словенски играчи предназначени за английския и шотландския футболни пазари. Включително подкрепа в работата по подготовката по време на и след януарския трансферен прозорец на 2009 г.”. Уговореното възнаграждение е в размер на 35 000 Е., като сумата е дължима до 25.02.2009 г. Във връзка с договора от

[фирма] е издадена фактура № 0...1/14.08.2009 г. Експертизата е констатирила, че в счетоводството на дружеството е отразен приход по фактурата в размер на 68 250,00 лв., която сума е постъпила по разплащателната сметка в лева на жалбоподателя в търговска банка с вальор 04.08.2009 г.

В хода на ревизията е представена разпечатка на сметка 602 „Разходи за външни услуги”, съгласно която ревизиращите органи са констатирали, че през 2009 г. са осчетоводени следните разходи за външни услуги:

- 124 345,20 лв. - на 31.03.2009 г. - прехвърляне от 2008 г.;
- 117 349,80 лв. - на 22.12.2009 г.;
- 196 695,00 лв. - на 04.12.2009 г. - външни услуги.

Установено, че отразените разходи са във връзка с услуги от „С. консултинг” и „С. С” Л.

Съдебно-счетоводната експертиза е установила, че в общия размер на отчетените през 2009 г. разходи са включени следните:

- От закриване салдото на сметка 402-Доставчици по аванси – салдото на счетоводната сметка към 01.01.2009 г. е 124345,20 лв. или равностойност на 50 000 G., формирано от преведените суми през 2008 г. Към документите по делото е приложен I.- payment с дата 08.10.2008 г., с издател S. S /arl/ L. на стойност 50000 G. /стр.67/. При извършената проверка на вещото лице не са били представени други документи в потвърждение на извършените разходи. Според данните от хронологичните регистри, стойността на фактурата е осчетоводена в счетоводството на [фирма] като разход по счетоводна сметка 602-Разходи за външни услуги /стр.61/.

- Към документите по делото е приложен I.-payment с дата 04.12.2009 г., с издател S. S /arl/ L. на стойност 90 000 G. /стр.68/. При извършената проверка на вещото лице не са представени други документи в потвърждение на извършените разходи. Според данните от хронологичните регистри фактурата е осчетоводена в счетоводството на [фирма] като разход по счетоводна сметка 602-Разходи за външни услуги /стр.61/ за сумата 196695,00 лв.

Сумата е платена от разплащателната сметка на [фирма] в британски лири I. [банкова сметка] в У. Б. АД с вальор 04.12.2009 г.

- Относно сумата 117349,80 лв., осчетоводена в сметка 602-Разходи за външни услуги, за която в РД №1300935/15.03.2013 г. е посочено, че не е представена фактура №10/22.12.2009 г., издадена от „С. консултинг”, при извършената проверка от експертизата не са представени документи относно отразяването на сумата в разходите за дейността на дружеството, както и документи във връзка с плащането на сумата.

Във връзка с отразените разходи по сметка 602 в хода на ревизията от жалбоподателя се представени два документа – фактури (invoice payment) (л. 67, л. 68, л. 252), издадени от „С. С” Л. от 08.10.2008 г. на стойност 50 000,00 G. и от 4.12.2009. за сумата от 90 000,00 G.. Не са представени сключени със „С. С” Л. договори, приемо-предавателни протоколи, както и данни за това какъв вид услуга е извършена и от кого точно е извършена същата. Не са налице други данни и обяснения, представени от [фирма] за основанията за отразяване на гореописаните разходи за външни услуги през 2009 г.

Органите по приходите са приели, че за ревизираната 2009 г. са налице основания за непризнаване за данъчни цели на разходи, осчетоводени от жалбоподателя, както следва: - на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО на разходи в размер на 117349,80 лв.,

осчетоводени по сметка 602-Разходи за външни услуги, по фактура №10/22.12.2009 г., издадена от „С. консултинг“; - на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО разходи в общ размер на 321 040,20 лв., отразени по сч. сметка 602 през 2009 г.

Въз основа на представените по делото доказателства и приетата съдебно-счетоводна експертиза, настоящият съдебен състав приема, че с РА законосъобразно не са признати за данъчни цели, разходи, осчетоводени от [фирма] в общ размер на 438 390 лв.

Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. В чл. 10, ал. 1 от ЗКПО е предвидено, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. По отношение на сумата в размер на 117349,80 лв., осчетоводена през 2009 г. в сметка 602-Разходи за външни услуги, както в хода на ревизията, така и в настоящото съдебно производство, не са ангажирани доказателства от оспорващия за документална обоснованост на извършената операция. Не е представен първичен счетоводен документ, отразяващ извършена стопанска операция, във връзка с която е осчетоводен този разход, а именно фактура № 10/22.12.2009 г. на стойност 117349,80 лв. Поради това законосъобразно ревизиращите органи не са признали за данъчни цели осчетоводения разход в размер на 117349,80 лв. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

С оглед представените по делото доказателства и констатациите на съдебно-счетоводната експертиза следва да се приеме за обоснован изводът на органите по приходите, че по отношение на сумата в общ размер на 321 040,20 лв. е налице отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 1 във вр. ал. 2, т. от ЗКПО. В процесния случай е безспорно установено, че в счетоводството на [фирма] са осчетоводени разходи за външни услуги въз основа на фактури от 08.10.2008 г. за сумата от 124345,20 лв. /50000 британски паунда/ и от 04.12.2009 г. за сумата от 196695,00 лв. /90000 британски паунда/, издадени от S. S /arl/, Л.. В тези документи се съдържа единствено общо описание на извършени дейности съгласно договор от 01.02.2008 г., който не е представен от [фирма] в хода на ревизията и в настоящото производство. От оспорващия не са ангажирани доказателства по делото, в т.ч. и при извършената проверка в счетоводството му от експертизата, във връзка с начислените разходи, които да доказват реално изпълнение на услуги от S. S /arl/, съответно наличието на основание за осчетоводяване на разходите. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, констативни протоколи, доклади и др., които да установяват вида на извършените доставки на услуги, от кои лица са извършени, в какво са се състояли, датите на изпълнение на услугите и т.н. Представените фактури не представляват самостоятелно доказателство за реално изпълнение на доставките, при липса на каквито и да е други документи, удостоверяващи изпълнението на услугите, както и с оглед невъзможността да се извърши проверка в счетоводството на издателя на тези фактури, който е чуждестранно дружество. Поради това следва да се приеме, че не е доказано реалното изпълнение на доставки от S. S /arl/ към [фирма], съответно липсва основание за осчетоводяване на спорните разходи. Следователно в случая е налице отклонение от данъчно облагане по

смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО – начислени за разходи за възнаграждения за услуги, без те да са реално осъществени. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО при отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. По отношение на осчетоводените разходи в общ размер на 321 040,20 лв. е установено отклонение от данъчно облагане, поради което законосъобразно същите не са признати от органите по приходите за данъчни цели. Данъчната основа за облагане с корпоративен данък законосъобразно, на основание чл. 16, ал. 1 във вр. ал. 2, т. 4 от ЗКПО, е определена без да се вземат предвид непризнатите разходи в общ размер на 321 040,20 лв. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че при определяне на данъчната основа по реда на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО е следвало да се вземе предвид данъчна основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени. В случая е установено, че доставките, във връзка с които са осчетоводени процесните разходи, не са реално осъществени, а не е налице спор по отношение на пазарната стойност на тези доставки. Поради това не би могло да бъде взета предвид данъчна основа по пазарни цени, тъй като не е доказано реалното осъществяване на тези доставки.

С оглед гореизложеното, ревизионният акт е законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 845 лева, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № [ЕГН] от 18.04.2013., издаден от Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1285/24.07.2013г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] при НАП сума в размер на 1 845 (хиляда осемстотин четиридесет и пет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

